ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

της 24ης Μαρτίου 2011 *

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2009 — Απόφαση περί μη προαγωγής — Συγκριτική εξέταση προσόντων — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως»

Στην υπόθεση F-104/09,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο εφαρμόζεται επί της Συνθήκης ΕΚΑΧ δυνάμει του άρθρου της 106α,

Diego Canga Fano, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόρους,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους M. Bauer και K. Zieleśkiewicz,

καθού-εναγόμενο,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, Πρόεδρο, H. Kreppel και M. I. Rofes i Pujol (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: R. Schiano, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 21 Δεκεμβρίου 2009 μέσω τηλεομοιοτυπίας (η κατάθεση του πρωτοτύπου ακολούθησε στις 23 Δεκεμβρίου 2009), ο D. Canga Fano άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή με την οποία ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση περί μη προαγωγής του στον βαθμό AD 13 κατά την περίοδο προαγωγών

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

2009 και να υποχρεωθεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να του καταβάλει το ποσό των 200 000 ευρώ προς επανόρθωση της ηθικής και επαγγελματικής βλάβης την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει τα εξής:

«Η προαγωγή απονέμεται με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής υπό το πρίσμα του άρθρου 6, παράγραφος 2 [του ΚΥΚ]. Συνεπάγεται για τον υπάλληλο τον διορισμό του στον αμέσως ανώτερο βαθμό της ομάδας καθηκόντων στην οποία ανήκει. Η προαγωγή απονέμεται αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν διανύσει ελάχιστο διάστημα δύο ετών στον βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων. Για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή λαμβάνει ιδίως υπόψη τις εκθέσεις των υπαλλήλων, τη χρήση κατά την άσκηση των καθηκόντων τους άλλων γλωσσών εκτός από τη γλώσσα για την οποία έχουν αποδείξει ότι διαθέτουν εις βάθος γνώση σύμφωνα με το άρθρο 28, [στοιχείο] στ', [του ΚΥΚ] και, ενδεχομένως, το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκούν.»

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

3 Από τη δικογραφία συνάγεται ότι ο προσφεύγων-ενάγων προσελήφθη στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου (στο εξής: ΓΓΣ) την 1η Σεπτεμβρίου 1991 ως υπάλληλος με τον βαθμό Α7. Η τελευταία προαγωγή του στον βαθμό Α4 (νυν AD 12) έγινε την 1η Ιουνίου 2001. Από 1ης Απριλίου 1994 απασχολείται στη νομική υπηρεσία του Συμβουλίου. Εντούτοις, κατά την περίοδο μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 1999 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, αποσπάστηκε, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, στο γραφείο της L. de Palacio, μέλους της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Κατά το πέρας της εν λόγω αποσπάσεως, ο προσφεύγων-ενάγων επανήλθε στη νομική υπηρεσία στην ομάδα «Εξωτερικές σχέσεις», εν συνεχεία δε, από 1ης Οκτωβρίου 2007, στην ομάδα 1Β «Coreper I». Από 1ης Ιουνίου 2008 βρίσκεται με απόσπαση προς το συμφέρον της υπηρεσίας στο γραφείο του A. Tajani, μέλους της Επιτροπής, όπου κατέχει τη θέση αναπληρωτή προϊσταμένου ιδιαίτερου γραφείου.

4 Με την υπ' αριθ. 50/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό, της 5ης Μαρτίου 2009, η ΓΓΣ γνωστοποίησε στους υπαλλήλους τα στοιχεία που είχαν τεθεί στη διάθεση των συμβουλευτικών επιτροπών για τις προαγωγές, για την περίοδο προαγωγών 2009, καθώς και τα μέτρα που είχαν ληφθεί για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Το παράρτημα 2 της ανακοινώσεως αυτής προσδιόριζε τον αριθμό των προαγωγών που θα μπορούσαν να γίνουν σε κάθε βαθμό το 2009 και το παράρτημα 3 περιελάμβανε τον πίνακα των προακτέων υπαλλήλων. Συγκεκριμένα, κατά το παράρτημα 2, υπήρχαν 19 θέσεις στον βαθμό AD 13 που έπρεπε να καλυφθούν από υπαλλήλους διοικήσεως γενικών καθηκόντων, ενώ 91 υπάλληλοι γενικών καθηκόντων με βαθμό AD 12 περιλαμβάνονταν στον πίνακα του παραρτήματος 3 στον οποίο ο προσφεύγων-ενάγων κατείχε την 20ή θέση βάσει της σειράς αρχαιότητας στον βαθμό.

5 Κατά την υπ' αριθ. 50/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό, οι συμβουλευτικές επιτροπές για τις προαγωγές είχαν στη διάθεσή τους, μεταξύ άλλων, τις εκθέσεις βαθμολογίας οι οποίες αφορούσαν κάθε προακτέο υπάλληλο από του διορισμού του στον βαθμό AD 12 μέχρι της τελευταίας διαθέσιμης εκθέσεως, ήτοι αυτής της περιόδου από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007 (στο εξής: έκθεση βαθμολογίας 2006-2007).

6 Η ΓΓΣ επισύναψε στην υπ' αριθ. 54/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό, της 10ης Μαρτίου 2009, ορισμένες στατιστικές σχετικά με την περίοδο βαθμολογίας 2006-2007, ιδίως τον πίνακα 2.1 που περιέχει στατιστικές καταρτισθείσες βάσει του βαθμού των υπαλλήλων στην ιεραρχία (στο εξής: πίνακας 2.1) και τον πίνακα 3.1, που περιέχει τις στατιστικές ανά γενική διεύθυνση/διεύθυνση/ευρεία υπηρεσία (στο εξής: πίνακας 3.1). Από την υπ' αριθ. 54/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό προκύπτει ότι οι στατιστικές αυτές είχαν επίσης διαβιβαστεί στις συμβουλευτικές επιτροπές για τις προαγωγές.

7 Με το πέρας των εργασιών της, η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές για την ομάδα καθηκόντων AD (υπάλληλοι απασχολούμενοι σε διοικητικές θέσεις) υπέβαλε στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) κατάλογο —ο οποίος αφορούσε τους υπαλλήλους διοικήσεως γενικών καθηκόντων— με τα ονόματα των δεκαεννέα υπαλλήλων που προτείνονταν για προαγωγή στον βαθμό AD 13 (στο εξής: κατάλογος υπαλλήλων προαχθέντων στον βαθμό AD 13), εκ των οποίων οι δέκα είχαν μικρότερη αρχαιότητα στον βαθμό από αυτήν του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Ο προσφεύγων-ενάγων δεν περιλαμβανόταν στον εν λόγω κατάλογο.

8 Με την υπ' αριθ. 94/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό, της 27ης Απριλίου 2009, η ΑΔΑ ενημέρωσε τους υπαλλήλους για την απόφασή της να ακολουθήσει την πρόταση της συμβουλευτικής επιτροπής για τις προαγωγές και να προαγάγει στον βαθμό AD 13 τους 19 προταθέντες υπαλλήλους.

9 Με έγγραφο της 27ης Μαΐου 2009, ο προσφεύγων-ενάγων, επικαλούμενος το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, αμφισβήτησε την απόφαση περί μη προαγωγής του που γνωστοποιήθηκε με την υπ' αριθ. 94/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό.

10 Με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα την επομένη, η ΑΔΑ χαρακτήρισε το έγγραφο της 27ης Μαΐου 2009 ως διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, και το απέρριψε.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ να μην τον περιλάβει στον κατάλογο των προαχθέντων στον βαθμό AD 13 υπαλλήλων, όπως η απόφαση αυτή προκύπτει από την υπ' αριθ. 94/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό·

— να ακυρώσει, στον βαθμό που απαιτείται, την απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα:

  — ποσό οριζόμενο κατά δικαία κρίση σε 150 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του, πλέον τόκων υπερημερίας επί του νομίμου τόκου από της ημερομηνίας κατά την οποία το ποσό αυτό καθίσταται απαιτητό·

  — ποσό οριζόμενο κατά δικαία κρίση σε 50 000 ευρώ προς επανόρθωση της επαγγελματικής ζημίας που υπέστη, πλέον τόκων υπερημερίας επί του νομίμου τόκου από της ημερομηνίας κατά την οποία το ποσό αυτό καθίσταται απαιτητό·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

12 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Διαδικασία

13 Ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης να καλέσει το Συμβούλιο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπουν τα άρθρα 55 και 56 του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει τις εκθέσεις βαθμολογίας των 19 υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό AD 13. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε να δεχθεί εν μέρει το αίτημα αυτό.

14 Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο κλήθηκε καταρχάς, με έγγραφο του Γραμματέα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Ιουνίου 2010 να απαντήσει σε γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσει ανωνυμοποιημένες τις εκθέσεις βαθμολογίας των δέκα υπαλλήλων που έχουν μικρότερη αρχαιότητα στον βαθμό από ό,τι ο προσφεύγων-ενάγων και των οποίων το όνομα περιλαμβάνεται στον κατάλογο των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό AD 13 (στο εξής: οι δέκα εμπλεκόμενοι υπάλληλοι).

15 Με έγγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Ιουλίου 2010 μέσω τηλεομοιοτυπίας (η κατάθεση του πρωτοτύπου ακολούθησε στις 12 Ιουλίου 2010), το Συμβούλιο απάντησε στις ερωτήσεις αυτές και προσκόμισε ανωνυμοποιημένες τις εκθέσεις βαθμολογίας των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων για την περίοδο από του διορισμού τους στον βαθμό AD 12 μέχρι τη βαθμολόγησή τους για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007. Το Συμβούλιο διαβίβασε επίσης στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης συνοπτικό κατάλογο ο οποίος περιελάμβανε στοιχεία από τις δέκα τελευταίες εκθέσεις βαθμολογίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος και εκάστου εκ των εμπλεκομένων δέκα υπαλλήλων οι οποίες έφεραν τα αλφαβητικά γράμματα A έως J. Ο πίνακας αυτός περιέχει, για εκάστη εξ αυτών των εκθέσεων βαθμολογίας, την περιγραφή των καθηκόντων και/ή το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκήθηκαν, απόσπασμα εκτιμήσεων γενικής φύσεως και τον μέσο όρο των αναλυτικών εκτιμήσεων. Περιλαμβάνει επίσης τις γλώσσες που χρησιμοποιήθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων (στο εξής: συνοπτικός πίνακας).

16 Στη συνέχεια, οι διάδικοι κλήθηκαν, με την προπαρασκευαστική έκθεση ακροατηρίου που τους απεστάλη με έγγραφο της Γραμματείας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 23ης Ιουλίου 2010, να καταθέσουν στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, πριν την επ' ακροατηρίου συζήτηση, παρατηρήσεις προς στήριξη των απόψεών τους ενόψει των εγγράφων που προσκόμισε το Συμβούλιο προς απάντηση στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας. Ο προσφεύγων-ενάγων ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό με έγγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 31 Αυγούστου 2010 με τηλεομοιοτυπία (η κατάθεση του πρωτοτύπου ακολούθησε στις 2 Σεπτεμβρίου 2010), ενώ οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης την 1η Σεπτεμβρίου 2010 με τηλεομοιοτυπία (η κατάθεση του πρωτοτύπου ακολούθησε στις 6 Σεπτεμβρίου 2010).

17 Με την απάντησή του, ο προσφεύγων-ενάγων διαμαρτυρήθηκε για το ότι από τα προσκομισθέντα αντίγραφα των διαφόρων εκθέσεων βαθμολογίας δεν προέκυπτε, σε όλες τις περιπτώσεις, με ευκρίνεια ο βαθμός που είχε δοθεί με βάση τα κριτήρια «Απόδοση» και «Ταχύτητα εκτελέσεως των καθηκόντων».

18 Πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος ρώτησε τον εκπρόσωπο του προσφεύγοντος-ενάγοντος εάν αποδεχόταν τους μέσους όρους των αναλυτικών εκτιμήσεων του συνοπτικού πίνακα, δεδομένου ότι αυτοί οι μέσοι όροι περιείχαν τις βαθμολογίες —επί των δύο

κριτηρίων τα οποία παρατίθενται στην ανωτέρω σκέψη— εκάστου εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, ή αντιθέτως εάν ζητούσε να του διαβιβαστούν οι φωτοτυπίες αυτές σε περισσότερο ευανάγνωστη μορφή.

19 Ο εκπρόσωπος του προσφεύγοντος-ενάγοντος αποδέχτηκε ως ορθούς τους εν λόγω μέσους όρους και αρνήθηκε την εκ νέου διαβίβαση των σελίδων των εκθέσεων βαθμολογίας που περιείχαν δυσανάγνωστα μέρη.

Επί του αντικειμένου της προσφυγής-αγωγής

20 Πέραν της ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ να μην τον περιλάβει στον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό AD 13, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της ΑΔΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 με την οποία απορρίφθηκαν οι προβαλλόμενοι με το από 27 Μαΐου 2009 έγγραφό του ισχυρισμοί το οποίο χαρακτηρίστηκε από την ΑΔΑ ως διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (στο εξής: απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2009).

21 Ως προς το σημείο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα ακυρωτικά αιτήματα που στρέφονται τύποις κατά της απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως έχουν ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της πράξεως κατά της οποίας ασκήθηκε διοικητική ένσταση, οσάκις στερούνται, καθ' εαυτά, αυτοτελούς περιεχομένου (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 29ης Σεπτεμβρίου 2009, F-102/07, Kerstens κατά Επιτροπής, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

22 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα αιτήματα που στρέφονται κατά της αποφάσεως της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, στερούνται, καθ' εαυτά, αυτοτελούς περιεχομένου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ να μην περιλάβει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό AD 13, όπως η απόφαση αυτή προκύπτει από την υπ' αριθ. 94/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

23 Ο προσφεύγων-ενάγων επικαλείται δύο λόγους προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων του. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, στον βαθμό που η ΑΔΑ υπέπεσε σε σωρεία πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας και σε καταστρατήγηση της διαδικασίας.

Επί του πρώτου λόγου που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τη συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας. Στο μέτρο που οι δέκα εκ των δεκαεννέα υπαλλήλων που προήχθησαν είχαν μικρότερη αρχαιότητα στον βαθμό σε σχέση με τη δική του αρχαιότητα, καθώς και στο μέτρο που η ΑΔΑ μόνον επικουρικώς μπορεί να λάβει υπόψη της την ηλικία των υποψηφίων και την αρχαιότητά τους στον βαθμό ή στην υπηρεσία, αυτοί οι δέκα υπάλληλοι θα έπρεπε κατ' ανάγκην, προκειμένου να προαχθούν, να έχουν περισσότερα προσόντα από αυτόν. Ωστόσο, φρονεί ότι υπάρχει πραγματική πληθώρα ενδείξεων από τις οποίες προκύπτει ότι είναι ελάχιστα πιθανό τα δέκα πρόσωπα με μικρότερη αρχαιότητα στον βαθμό από τη δική του να είχαν ανώτερα προσόντα.

25 Κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, οι εκθέσεις βαθμολογίας του από του διορισμού του στον βαθμό AD 12 μέχρι τη βαθμολόγησή του για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007 ήταν ιδιαιτέρως εγκωμιαστικές, η δε τελευταία έκθεση επισημαίνει ρητώς ότι «αξίζει να προαχθεί σε ανώτερο βαθμό». Ως εκ τούτου, είναι «προδήλως αφύσικο» να μην έχει προαχθεί από το 2001. Στην έκθεση βαθμολογίας 2006-2007, έλαβε στις αναλυτικές εκτιμήσεις ως μέσον όρο το 2, αυτός δε ο μέσος όρος ήταν κατά πολύ καλύτερος από τον μέσον όρο των υπαλλήλων AD 12 της ΓΓΣ, καθώς και από τον μέσον όρο των υπαλλήλων της νομικής υπηρεσίας. Τέλος, το γεγονός ότι εξετέλεσε άψογα τα καθήκοντα του προέδρου της επιτροπής για τους διαγωνισμούς EPSO/AD/46/06 και EPSO/AD/47/06 για την πρόσληψη νομικών AD 5 από τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία, καθώς και ότι γνωρίζει πέντε γλώσσες θα έπρεπε να αναδείξουν το εύρος των προσόντων του.

26 Ο προσφεύγων-ενάγων προσάπτει επίσης στην ΑΔΑ ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στον βαθμό που δεν έλαβε υπόψη της τη γλωσσομάθειά του. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι πέραν του ελάχιστου απαιτουμένου, ήτοι τη γνώση της αγγλικής και της γαλλικής, γνωρίζει τρεις ακόμη γλώσσες. Αυτές οι περαιτέρω ικανότητες έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση των προσόντων του.

27 Τέλος, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, η ΑΔΑ υπέπεσε επίσης σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στον βαθμό που δεν έλαβε υπόψη της, μεταξύ των αρμοδιοτήτων που άσκησε, το γεγονός ότι υπήρξε πρόεδρος της επιτροπής των προαναφερθέντων διαγωνισμών EPSO/AD/46/06 και EPSO/AD/47/06 των οποίων η προκήρυξη δημοσιεύθηκε τον Ιούνιο του 2006 και ο πίνακας επιτυχόντων τον Δεκέμβριο του 2007. Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι προήδρευσε των επιτροπών αυτών που είχαν μεγάλη συμμετοχή, πράγμα το οποίο είχε ως συνέπεια την αύξηση του όγκου εργασίας του, πέραν των καθηκόντων του εντός της νομικής υπηρεσίας, υπήρξε ένα σημαντικό, δυσχερές και ευαίσθητο έργο το οποίο μπόρεσε να φέρει εις πέρας. Δεν υπήρξε καμία αρνητική επίπτωση στην ποιότητα της εργασίας του εντός της νομικής υπηρεσίας. Το γεγονός ότι εξετέλεσε αυτό το όχι ανώδυνο καθήκον συνιστά σημαντικό πλεονέκτημα που θα έπρεπε να έχει ουσιαστική βαρύτητα επί της αξιολογήσεως των προσόντων του.

28 Το Συμβούλιο φρονεί ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

29 Ευθύς εξαρχής πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η ΑΔΑ λαμβάνει υπόψη της, στο πλαίσιο της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων, μεταξύ άλλων, τις εκθέσεις που αφορούν τους υπαλλήλους, τη χρήση κατά την άσκηση των καθηκόντων τους γλωσσών πέραν της γλώσσας για την οποία έχουν αποδείξει ότι διαθέτουν σε βάθος γνώση και, ενδεχομένως, το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που άσκησαν οι προακτέοι υπάλληλοι.

30 Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έχει κρίνει ότι, εφόσον πρόκειται για τομέα στον οποίο η διοίκηση έχει ευρεία εξουσία εκτίμησης, η ρητή μνεία των κριτηρίων αυτών στο άρθρο 45 του ΚΥΚ καθιστά σαφές ότι ο νομοθέτης αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην εφαρμογή τους (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 31ης Ιανουαρίου 2008, F-97/05, Buendía Sierra κατά Επιτροπής, σκέψη 62). Το γεγονός ότι το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ αναφέρει ότι, κατά την αξιολόγηση των προσόντων ενόψει προαγωγής, λαμβάνεται ενδεχομένως υπόψη το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκεί ο υπάλληλος είναι ιδιαίτερα σημαντικό, με δεδομένο ότι το Πρωτοδικείο [νυν Γενικό Δικαστήριο], με την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Τ-131/00, Schochaert κατά Συμβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 2001, σ. I-A-141 και II-743, σκέψη 43), έκρινε ότι αντέβαινε στις διατάξεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, όπως ίσχυαν πριν από την 1η Μαΐου 2004, το γεγονός ότι το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκούν οι υποψήφιοι για προαγωγή υπάλληλοι ανάγεται σε αποφασιστικό κριτήριο (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 5ης Μαΐου 2010, F-53/08, Bouillez κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 49).

31 Επιπλέον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έχει δεχτεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ που εφαρμόζονται από 1ης Μαΐου 2004 είναι σαφέστερες, όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τις προαγωγές, από ό,τι οι ίδιες διατάξεις υπό τη μορφή που είχαν πριν από την ημερομηνία αυτή, διότι δεν αναφέρουν μόνο τις εκθέσεις βαθμολογίας, αλλά και τη χρήση άλλων γλωσσών εκτός από τη γλώσσα για την οποία οι ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι έχουν αποδείξει ότι διαθέτουν σε βάθος γνώση και, ενδεχομένως, το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκούν οι εν λόγω υπάλληλοι. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έχει επίσης δεχτεί ότι η ΑΔΑ προβαίνει πλέον στη συγκριτική εξέταση των προσόντων των προακτέων υπαλλήλων κατ' αρχήν με βάση τα τρία αυτά στοιχεία, πράγμα που σημαίνει ότι ο όρος «προσόντα», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, έχει διαφορετική, και κατ' ουσία ευρύτερη, έννοια από ό,τι ο ίδιος αυτός όρος που χρησιμοποιείτο στο ίδιο αυτό άρθρο, όπως ίσχυε πριν από την 1η Μαΐου 2004 (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7ης Νοεμβρίου 2007, F-57/06, Hinderyckx κατά Συμβουλίου, σκέψη 45). Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε επίσης ότι η λέξη «ενδεχομένως» σημαίνει απλώς ότι, αν και τεκμαίρεται κατ' αρχήν ότι οι υπάλληλοι που έχουν τον ίδιο βαθμό ασκούν καθήκοντα ισοδύναμου επιπέδου, όταν αυτό δεν συμβαίνει, το στοιχείο αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία προαγωγών (βλ., στο ίδιο πνεύμα, προπαρατεθείσα απόφαση Bouillez κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 56).

32 Επικουρικώς, η ΑΔΑ μπορεί, σε περίπτωση ισότητας των προσόντων μεταξύ των προακτέων υπαλλήλων, επί τη βάσει τριών στοιχείων που ρητώς μνημονεύει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, να λάβει υπόψη της και άλλα στοιχεία όπως είναι η ηλικία των υποψηφίων και η αρχαιότητά τους στον βαθμό ή την υπηρεσία (προπαρατεθείσα απόφαση Bouillez κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 50).

33 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ διαθέτει για τους σκοπούς της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των υποψηφίων για προαγωγή υπαλλήλων ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στο εάν η διοίκηση, λαμβανομένων υπόψη των μεθόδων που ακολούθησε και των λόγων στους οποίους στηρίχθηκε για να καταλήξει στην εκτίμησή της, κινήθηκε εντός μη αμφισβητήσιμων ορίων και δεν χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο. Ως εκ τούτου, ο δικαστής δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ΑΔΑ στην εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 2008, T-132/03, Casini κατά Επιτροπής, σκέψη 52).

34 Εντούτοις, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται έτσι στη διοίκηση περιορίζεται από την ανάγκη της διεξαγωγής της συγκριτικής εξετάσεως των υποψηφιοτήτων με προσοχή και αμεροληψία, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Στην πράξη, η συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων πρέπει να διενεργείται επί ίσοις όροις και βάσει συγκρίσιμων πηγών πληροφοριών και στοιχείων (προπαρατεθείσα απόφαση Casini κατά Επιτροπής, σκέψη 53).

35 Συνεπώς, υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών πρέπει να ελέγχεται εάν η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Συναφώς, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διευκρινίζει ότι, διαφυλασσομένης της πρακτικής αποτελεσματικότητας που πρέπει να αναγνωρίζεται στο περιθώριο εκτιμήσεως της ΑΔΑ, ένα σφάλμα είναι πρόδηλο οσάκις μπορεί να γίνει αντιληπτό ευχερώς και να εντοπιστεί βάσει των στοιχείων, κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων από τα οποία ο νομοθέτης έχει εξαρτήσει τις αποφάσεις περί προαγωγών.

36 Από τα έγγραφα της δικογραφίας συνάγεται ότι το σύστημα προαγωγών που εφαρμόζει το Συμβούλιο αφήνει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως στην ΑΔΑ κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων για προαγωγή υπαλλήλων.

37 Εν προκειμένω, προκειμένου να διατυπώσει τη γνώμη της, επί της οποίας στηρίχθηκε η ΑΔΑ, η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές για την ομάδα καθηκόντων AD είχε στη διάθεσή της, μεταξύ άλλων, τις εκθέσεις βαθμολογίας κάθε προακτέου υπαλλήλου από του διορισμού του στον

βαθμό AD 12 μέχρι τη βαθμολόγησή του για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007, τα ιστορικά σταδιοδρομίας, συγκεντρωτικά στοιχεία των αδειών για λόγους ασθενείας ή ατυχήματος σε σχέση με τα τρία τελευταία έτη, καθώς και τους πίνακες 2.1 και 3.1.

38 Εξάλλου, μολονότι είναι αληθές ότι, στις αναπτύξεις του προς στήριξη αυτού του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων αναφέρεται στους δεκαεννέα υπαλλήλους οι οποίοι προήχθησαν στον βαθμό AD 13 και ότι κάλεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης να ζητήσει να του διαβιβαστούν οι εκθέσεις βαθμολογίας αυτών των δεκαεννέα υπαλλήλων, από τη δικογραφία συνάγεται ότι στην πράξη αμφισβητεί τη συγκριτική εκτίμηση στην οποία προέβη η ΑΔΑ μεταξύ των προσόντων του και των προσόντων των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων.

39 Πράγματι, στα σημεία 23, 32 και 33 του δικογράφου, ο προσφεύγων-ενάγων εμμένει στο γεγονός ότι η εκτίμηση των προσόντων αποτελεί το καθοριστικό κριτήριο κάθε προαγωγής και ότι επικουρικώς και μόνον, σε περίπτωση ισότητας των προσόντων, μπορεί η ΑΔΑ να λάβει υπόψη της την ηλικία των υποψηφίων και την αρχαιότητά τους στον βαθμό ή την υπηρεσία. Στον βαθμό που οι δέκα εκ των δεκαεννέα υπαλλήλων που προήχθησαν είχαν μικρότερη από τη δική του αρχαιότητα στον βαθμό AD, η πιθανότητα να διέθεταν ανώτερα προσόντα ήταν, κατά την άποψή του, πολύ μικρή.

40 Ομοίως, σε κανένα στάδιο της διαδικασίας, ούτε με τις γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση λόγω της απαντήσεως του Συμβουλίου στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο προσφεύγων-ενάγων παραπονέθηκε για το γεγονός ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης είχε περιορίσει τα μέτρα αυτά στις εκθέσεις βαθμολογίας των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων ούτε αναφέρθηκε στους εννέα υπαλλήλους με μεγαλύτερη από τη δική του αρχαιότητα στον βαθμό AD 12, για τους οποίους το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν είχε ζητήσει την προσκόμιση των εκθέσεων βαθμολογίας.

41 Συνεπώς, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ πρέπει να θεωρηθεί ότι προβάλλεται ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε σφάλματα εκτιμήσεως κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος με αυτά των εμπλεκόμενων δέκα υπαλλήλων.

42 Προκειμένου να εξετασθεί συνολικά το κατά πόσον αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι λυσιτελής, πρέπει να αναλυθούν όχι μόνον οι εκθέσεις βαθμολογίας, αλλά και άλλα στοιχεία της δικογραφίας που αφορούν τη χρήση γλωσσών και το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκήθηκαν.

– Οι εκθέσεις βαθμολογίας

43 Ο προσφεύγων-ενάγων προσκόμισε, μεταξύ άλλων, τις εκθέσεις βαθμολογίας του από του διορισμού του στον βαθμό AD 12 μέχρι την έκθεση βαθμολογίας 2006-2007, πλην αυτής για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2003 έως 31 Δεκεμβρίου 2004. Ερωτηθείς ως προς το σημείο αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων-ενάγων διατύπωσε επιφυλάξεις ως προς την ύπαρξη εκθέσεως βαθμολογίας για την εν λόγω περίοδο και επεσήμανε ότι τούτο θα μπορούσε να οφείλεται στο γεγονός ότι την 1η Οκτωβρίου 2003, όταν επανήλθε στη νομική υπηρεσία μετά από απόσπαση στην Επιτροπή, η διαδικασία βαθμολογήσεως στο Συμβούλιο ήταν ήδη εν εξελίξει.

44 Πρώτον, όσον αφορά τις αναλυτικές εκτιμήσεις, από τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 προκύπτει ότι η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές έλαβε ουσιαστικά υπόψη της τις αναλυτικές εκτιμήσεις που αντιστοιχούσαν στην έκθεση 2006-2007 του προσφεύγοντος-ενάγοντος και των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων. Αυτές οι αναλυτικές εκτιμήσεις διαιρούνται σε δεκατρία τμήματα που πρέπει να συμπληρωθούν με τους βαθμούς «εξαιρετικός», «πολύ καλός», «καλός», «μέτριος» και «κάτω του μετρίου».

45 Στην υπ' αριθ. 54/09 ανακοίνωση προς το προσωπικό διευκρινιζόταν ότι οι βαθμοί «εξαιρετικός», «πολύ καλός», «καλός», «μέτριος» και «κάτω του μετρίου» αντιστοιχούσαν στους αριθμούς «1», «2», «3», «4» και «5». Οι αριθμητικοί βαθμοί χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη των στατιστικών, ιδίως των πινάκων 2.1 και 3.1 που περιέχουν τη μέση βαθμολογία η οποία καταρτίστηκε ανά ιεραρχικό βαθμό και ανά γενική διεύθυνση αντιστοίχως. Από τον πίνακα 2.1 συνάγεται ότι η μέση βαθμολογία που έλαβαν οι υπάλληλοι του βαθμού AD 12 ήταν 2,28.

46 Ωστόσο, ο μέσος όρος των αναλυτικών εκτιμήσεων του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007, ήτοι το 2, ήταν σαφώς καλύτερος από τον μέσο όρο που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη. Το στοιχείο αυτό συνιστά ένδειξη που αναδεικνύει την ποιότητα των προσόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος όσον αφορά την τελευταία περίοδο βαθμολογίας που ελήφθη υπόψη για την περίοδο προαγωγών 2009.

47 Από τα έγγραφα της δικογραφίας συνάγεται ότι τέσσερις εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, ήτοι οι A, E, I, και J, έλαβαν στην έκθεση βαθμολογίας τους για την περίοδο 2006-2007 μέσο όρο, ως προς τις αναλυτικές εκτιμήσεις τους, που είναι κατώτερος αυτού του προσφεύγοντος-ενάγοντος και συνεπώς καλύτερος (1,77 για τον πρώτο και 1,92 για τους τρεις υπολοίπους). Τρεις εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, ήτοι οι B, C και H, έλαβαν μέσον όρο 2, όπως ακριβώς ο προσφεύγων-ενάγων, ενώ ο μέσος όρος των υπαλλήλων D, F και G ήταν ανώτερος από αυτόν του προσφεύγοντος-ενάγοντος και συνεπώς λιγότερο καλός (2,15 για τον πρώτο και 2,08 για τους δύο άλλους).

48 Ωστόσο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η διαφορά μεταξύ του μέσου όρου των αναλυτικών εκτιμήσεων του προσφεύγοντος-ενάγοντος και του μέσου όρου —λιγότερο καλού— αυτών των τριών υπαλλήλων είναι πολύ μικρή και, ως εκ τούτου, μπορεί να θεωρηθεί εν προκειμένω ως αμελητέα.

49 Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι πρέπει να μετριαστεί η βαρύτητα που πρέπει να προσδοθεί στο γεγονός ότι τέσσερις εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων έλαβαν μέσον όρο, στις αναλυτικές εκτιμήσεις τους, κατώτερο του δικού του, στον βαθμό που οι υπάλληλοι αυτοί εργάζονταν σε γενικές διευθύνσεις στις οποίες, βάσει του πίνακα 3.1, η βαθμολογία ήταν κατώτερη του μέσου όρου της ΓΓΣ.

50 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως συνάγεται από τον εν λόγω πίνακα, ο μέσος όρος που έλαβαν οι υπάλληλοι της νομικής υπηρεσίας, ήτοι το 2,35, είναι πολύ κοντά στον γενικό μέσον όρο της ΓΓΣ που είναι 2,36. Από τα έγγραφα της δικογραφίας συνάγεται επίσης ότι οι τέσσερις προαχθέντες υπάλληλοι που είχαν αναλυτικές εκτιμήσεις των οποίων ο μέσος όρος είναι κατώτερος αυτού του προσφεύγοντος-ενάγοντος ανήκουν σε γενικές διευθύνσεις των οποίων η μέση βαθμολογία κυμαίνεται μεταξύ 2,21 και 2,30, επομένως σε επίπεδο κατώτερο αυτού της νομικής υπηρεσίας. Βάσει του πίνακα αυτού, η μέση βαθμολογία των διαφόρων γενικών διευθύνσεων κυμαίνεται μεταξύ 2,05 (ο καλύτερος) και 2,63 (ο λιγότερο καλός).

51 Συνεπώς, είναι αληθές ότι οι ανωτέρω τέσσερις υπάλληλοι ανήκουν σε γενικές διευθύνσεις των οποίων οι βαθμολογητές ήταν πιο «γενναιόδωροι» με το σύνολο του προσωπικού τους από ό,τι οι βαθμολογητές της νομικής υπηρεσίας. Εντούτοις, δεν μεταβάλλεται το γεγονός ότι η κατώτερη μέση βαθμολογία αυτών των γενικών διευθύνσεων είναι 2,21, ήτοι υπολείπεται κατά 0,15 της γενικής μέσης βαθμολογίας της ΓΓΣ και υπερβαίνει κατά 0,14 τη μέση βαθμολογία της νομικής υπηρεσίας, ενώ οι μέσες βαθμολογίες των διαφόρων γενικών διευθύνσεων παρουσιάζουν απόκλιση ίση προς 0,58.

52 Στη συνάφεια αυτή, πρέπει να τονιστεί ότι η επισημανθείσα στην προηγούμενη σκέψη απόκλιση μεταξύ της μέσης βαθμολογίας στη νομική υπηρεσία και της μέσης βαθμολογίας των γενικών διευθύνσεων στις οποίες ανήκουν οι τέσσερις προαχθέντες υπάλληλοι, των οποίων οι αναλυτικές εκτιμήσεις είναι, κατά μέσον όρο, καλύτερες από αυτές του προσφεύγοντος-ενάγοντος, δεν μπορεί να έχει καθοριστική σημασία για το ζήτημα της προαγωγής.

53 Πράγματι, αφενός, οι μέσες βαθμολογίες που καταρτίζονται ανά γενική διεύθυνση υπολογίζονται σε σχέση με τον αριθμό των υπαλλήλων της, χωρίς να γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ αυτών των τελευταίων ανάλογα με τον βαθμό τους, την ομάδα καθηκόντων στην οποία ανήκουν ή, ακόμη, ανάλογα με το αν είναι προακτέοι ή όχι κατά την εν λόγω περίοδο. Αφετέρου, ο μέσος όρος των αναλυτικών εκτιμήσεων αποτελεί ένα μόνο μέρος των δεδομένων τα οποία συνεκτιμά η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων.

54 Περαιτέρω, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι, κατά την αξιολόγηση των προσόντων του, δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι είχε ασκήσει τα καθήκοντα του προέδρου της επιτροπής των διαγωνισμών EPSO/AD/46/06 και EPSO/AD/47/06. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τόνισε ότι το έργο αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του φόρτου εργασίας του στην οποία ανταποκρίθηκε χωρίς να επηρεαστεί δυσμενώς η τρέχουσα δραστηριότητά του εντός της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου.

55 Συναφώς, πρέπει να διαπιστωθεί, αφενός, ότι η έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο 2006-2007 μνημονεύει ρητώς, στην περιγραφή των καθηκόντων που άσκησε ο ενδιαφερόμενος, ότι «[κ]ατά ένα μεγάλο μέρος της περιόδου αναφοράς [ο προσφεύγων-ενάγων] προήδρευσε της επιτροπής επιλογής για τους διαγωνισμούς [EPSO/AD/46/06 και EPSO/AD/47/06] (νομικοί)». Αφετέρου, σε σχέση με την αναλυτική εκτίμηση της ποιότητας της εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην ίδια έκθεση, ο προσφεύγων-ενάγων έλαβε τον βαθμό «εξαιρετικός», ενώ στην έκθεση βαθμολογίας του για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2005 έως 30 Ιουνίου 2006, έλαβε μόνον τον βαθμό «πολύ καλός».

56 Εντεύθεν προκύπτει ότι τόσο οι δύο πρώτοι βαθμολογητές που ενεπλάκησαν στη διαδικασία με την ιδιότητα του «πρώτου βαθμολογητή» και οι οποίοι συνέταξαν την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος όσο και ο δεύτερος βαθμολογητής γνώριζαν τη συμπληρωματική προσπάθεια που κατέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων κατά την περίοδο αναφοράς. Κατά τα λοιπά, η προαναφερθείσα βελτίωση της αναλυτικής εκτιμήσεως της ποιότητας της εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος φαίνεται να καταδεικνύει ότι η ιδιότητά του ως προέδρου της επιτροπής των εν λόγω διαγωνισμών ελήφθη πράγματι υπόψη κατά τη σύνταξη της εκθέσεως βαθμολογίας για την περίοδο 2006-2007.

57 Δεύτερον, όσον αφορά τις γενικές εκτιμήσεις, είναι αληθές ότι οι γενικές εκτιμήσεις που διατυπώνονται στις εκθέσεις βαθμολογίας που αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα από του διορισμού του στον βαθμό AD 12 είναι ιδιαιτέρως εγκωμιαστικές. Συγκεκριμένα, στην έκθεσή του βαθμολογίας για την περίοδο 2006-2007, ο πρώτος βαθμολογητής που βαθμολόγησε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουλίου 2006 έως 30 Σεπτεμβρίου 2007 διευκρινίζει ότι ο προσφεύγων-ενάγων είναι «έξοχος συνεργάτης» και «εγκρατής νομικός». Πέραν αυτού, ο πρώτος βαθμολογητής που βαθμολόγησε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2007 επισημαίνει ότι ο προσφεύγων-ενάγων έχει «άριστη γνώση του κοινοτικού δικαίου», ότι «οι ικανότητές του αντιλήψεως και κρίσεως που είναι ιδιαιτέρως αναπτυγμένες του παρέχουν τη δυνατότητα να διατυπώνει νομικές απόψεις πολύ υψηλού επιπέδου τόσο προφορικώς όσο και εγγράφως», και προσθέτει ότι «αξίζει να προαχθεί στον ανώτερο βαθμό».

58 Εντούτοις, από τη δικογραφία συνάγεται ότι οι γενικές εκτιμήσεις που διατυπώνονται στις εκθέσεις βαθμολογίας των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων από του διορισμού τους στον βαθμό AD 12 είναι ισοδύναμες προς τις γενικές εκτιμήσεις που αφορούν τον προσφεύγοντα-ενάγοντα. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν επεσήμανε κάποια παρατήρηση η οποία να μειώνει την αξία των προσόντων τους.

59 Ομοίως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι φράσεις όπως «ο βαθμολογούμενος υπάλληλος αξίζει να προαχθεί ή να επιφορτιστεί με αυξημένες αρμοδιότητες» χρησιμοποιούνται, για πολλούς εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, στις εκθέσεις βαθμολογίας που προηγήθηκαν της εκθέσεως βαθμολογίας τους για την περίοδο 2006-2007. Εντούτοις, τέτοιες εκτιμήσεις εκ μέρους των πρώτων βαθμολογητών

δεν μπορούν να δεσμεύσουν την ΑΔΑ ως προς την προαγωγή του οικείου υπαλλήλου, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι ουδείς εκ των εν λόγω υπαλλήλων προήχθη, παρά τις εκτιμήσεις αυτές, πριν από την περίοδο 2009.

60 Πράγματι, οι κανόνες που ισχύουν στη διαδικασία αξιολογήσεως δεν προβλέπουν ότι οι βαθμολογητές επιλαμβάνονται του ζητήματος εάν ο βαθμολογούμενος υπάλληλος πρέπει να προαχθεί. Οσάκις οι βαθμολογητές αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία να συστήσουν προαγωγή για κάποιο από τα μέλη της ομάδας τους, διατυπώνουν γνώμη η οποία ουδόλως μπορεί να δεσμεύσει την ΑΔΑ, στον βαθμό που η προαγωγή δεν μπορεί να δοθεί παρά μόνον κατόπιν συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων όλων των υπαλλήλων ενός οργάνου που είναι υποψήφιοι για προαγωγή στον ίδιο βαθμό. Ως εκ τούτου, αφενός, τέτοιες εκτιμήσεις δεν μπορούν να έχουν την ίδια βαρύτητα με αυτές που απορρέουν από στοιχεία τα οποία ο βαθμολογητής υποχρεούται να αξιολογήσει. Αφετέρου, η ΑΔΑ δικαιούται να προβεί στην προαγωγή υπαλλήλου όταν κρίνει ότι τούτο είναι δικαιολογημένο, έστω και εν απουσία παρατηρήσεων υπέρ της προαγωγής του στην έκθεση βαθμολογίας του.

61 Ως εκ περισσού, πρέπει να μετριαστεί η αξία της παρατηρήσεως ότι ο προσφεύγων-ενάγων πρέπει να προαχθεί στον βαθμό που η παρατήρηση αυτή προέρχεται από έναν πρώτο βαθμολογητή του οποίου η αξιολόγηση αφορούσε μόνον τρεις εκ των δεκαοκτώ μηνών της βαθμολογούμενης περιόδου.

62 Στις παρατηρήσεις του που περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 31 Αυγούστου 2010, ο προσφεύγων-ενάγων επικαλείται επίσης το γεγονός ότι, σε μια εκ των εκθέσεων βαθμολογίας που προσκόμισε το Συμβούλιο και περιελήφθη στη δικογραφία, κατά την οποία ο βαθμολογούμενος υπάλληλος έπρεπε να προαχθεί, ο δεύτερος βαθμολογητής επεσήμανε ότι συμμεριζόταν τις γραπτές παρατηρήσεις του πρώτου βαθμολογητή, αλλά ότι φρονούσε ότι οι διατυπωθείσες αναλυτικές εκτιμήσεις δεν συμβάδιζαν με τις παρασχεθείσες οδηγίες. Εντούτοις, στον βαθμό που ο δεύτερος βαθμολογητής δεν μετέβαλε τις αναλυτικές εκτιμήσεις, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να τις θεωρήσει ως επικυρωθείσες από αυτόν.

63 Βάσει των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί ότι από τη συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας δεν προκύπτει κάποιο αδιαμφισβήτητο στοιχείο προς στήριξη της απόψεως ότι οι λοιποί υπάλληλοι δεν είχαν περισσότερα προσόντα από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα.

– Η χρήση γλωσσών

64 Ως προς τη χρήση γλωσσών, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι ομιλεί πέντε γλώσσες και προσάπτει στην ΑΔΑ ότι δεν προσέδωσε τη δέουσα σημασία στη γλωσσομάθειά του.

65 Σε σχέση με αυτή τη γλωσσομάθεια, το Συμβούλιο επισημαίνει με το υπόμνημά του αντικρούσεως ότι το κριτήριο της χρήσεως γλωσσών «συνιστά μάλλον ένα επικουρικό κριτήριο που παρέχει τη δυνατότητα διαφοροποιήσεως των υποψηφίων των οποίων οι εκθέσεις βαθμολογίας είναι ισοδύναμες».

66 Εντούτοις, βάσει των διατάξεων του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, είναι σαφές ότι το κριτήριο της χρήσεως από τους υπαλλήλους στην άσκηση των καθηκόντων τους γλωσσών πέραν της γλώσσας για την οποία αποδεικνύουν ότι την κατέχουν σε βάθος δεν είναι ένα επικουρικό κριτήριο, υπό την έννοια ότι μόνο σε περίπτωση ισότητας των προσόντων των προακτέων υπαλλήλων θα μπορούσε το κριτήριο αυτό να αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για την επιλογή της ΑΔΑ.

67 Στην από 6 Ιουλίου 2010 απάντησή του στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι «η σχετική βαρύτητα εκάστου εκ των συνεκτιμωμένων στοιχείων δεν καθορίζεται κατά τρόπο ακριβή» και ότι η επιλογή της ΑΔΑ στηρίχθηκε στη συνολική αξιολόγηση των προσόντων των υπαλλήλων στο πλαίσιο της οποίας οι εκθέσεις βαθμολογίας, εξεταζόμενες στο σύνολό τους, καθώς και το επίπεδο αρμοδιοτήτων είχαν τη μεγαλύτερη βαρύτητα, το δε κριτήριο της χρήσεως γλωσσών

ελήφθη υπόψη στο πλαίσιο της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων με βαρύτητα «κατά πολύ υποδεέστερη» σε σχέση με τα δύο προπαρατεθέντα στοιχεία. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε ότι η χρήση γλωσσών είναι ένα από τα πρώτα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση των προσόντων, αλλά ότι το κριτήριο αυτό υπολείπεται σε σημασία σε σχέση με τα δύο άλλα. Ομοίως, το καθού ενέμεινε στο γεγονός ότι η ΑΔΑ δεν συνέκρινε έκαστο των κριτηρίων μεμονωμένα, αλλά ότι προέβη, για κάθε υποψήφιο, σε συνολική αξιολόγηση και ότι στάθμισε τα κριτήρια αυτά.

68 Συναφώς, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης επισημαίνει ότι είναι αληθές ότι η διοίκηση διαθέτει ορισμένο περιθώριο χειρισμών ως προς την αντίστοιχη σημασία που προσδίδει σε καθένα από τα τρία κριτήρια του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, δεδομένου ότι οι διατάξεις του δεν αποκλείουν τη δυνατότητα σταθμίσεως.

69 Ως προς τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρατηρεί ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν διευκρινίζει εάν χρησιμοποιούσε τις προαναφερθείσες πέντε γλώσσες κατά την άσκηση των καθηκόντων του κατά την εξεταζόμενη περίοδο, ήτοι από 1ης Ιουνίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2007.

70 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η έκθεση βαθμολογίας για την περίοδο 2006-2007 του προσφεύγοντος-ενάγοντος περιλαμβάνει, στο πρώτο μέρος, τμήμα ΙΙΙ, που επιγράφεται «Γλώσσες» τα εξής:

«[Ο προσφεύγων-ενάγων], ισπανόφωνος, εργάζεται κατά κανόνα στη γαλλική και την αγγλική, τόσο προφορικά όσο και γραπτά. Εντούτοις, εργάζεται επίσης στη γερμανική (προφορικά)».

71 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων-ενάγων διευκρίνισε ότι, κατά την εξετασθείσα για τους σκοπούς των προαγωγών για το 2009 περίοδο, χρησιμοποιούσε τη γερμανική, την ιταλική και την πορτογαλική μόνο στον προφορικό λόγο, στο πλαίσιο ή στο περιθώριο συσκέψεων.

72 Ως προς την έννοια των χρησιμοποιούμενων γλωσσών, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρατηρεί ότι, βάσει του φύλλου πληροφοριών επί των γλωσσικών γνώσεων, το οποίο περιλαμβάνει τα κεφάλαια «κατανόηση», «ομιλούμενη [γλώσσα]» και «γραπτή [γλώσσα]», που επισυνάπτεται στην έκθεση βαθμολογίας 2006-2007 και συμπληρώθηκε από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 29 Ιανουαρίου 2007, αυτός δηλώνει ότι γνωρίζει πολύ καλά τη γαλλική και την αγγλική, αλλά ότι, ως προς τη γερμανική, μόνον ως προς την κατανόησή της έχει πολύ καλό επίπεδο, ότι την ομιλεί καλά και ότι η ικανότητά του να γράφει σε αυτήν είναι σε μέτριο επίπεδο, ως προς την ιταλική δε, ότι μόνον ως προς την κατανόησή της έχει πολύ καλό επίπεδο, ενώ η ικανότητά του να την ομιλεί και να την γράφει είναι μετρίου επιπέδου. Τέλος, πάντοτε κατά το αυτό φύλλο πληροφοριών, η γνώση της πορτογαλικής που έχει ο προσφεύγων-ενάγων περιορίζονται σε ένα μέτριο επίπεδο κατανοήσεως.

73 Με το από 27 Μαΐου 2009 έγγραφό του, ο προσφεύγων-ενάγων επισημαίνει ότι έχει πλέον πολύ καλή γνώση της ιταλικής, δεδομένου ότι η γλώσσα αυτή είναι μία από τις γλώσσες εργασίας που χρησιμοποιεί περισσότερο λόγω των καθηκόντων του ως αναπληρωτής προϊστάμενος ιδιαίτερου γραφείου του A. Tajani, μέλους της Επιτροπής, θέση την οποία κατέχει από 1ης Ιουνίου 2008.

74 Πάντως, όπως ορθώς παρατηρεί το Συμβούλιο στην από 24 Σεπτεμβρίου 2009 απόφασή του, η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές δεν μπορούσε να λάβει υπόψη της στοιχεία που αναφέρονταν σε περίοδο μεταγενέστερη της τελευταίας εκθέσεως βαθμολογίας των προακτέων υπαλλήλων, ήτοι την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007. Επιπλέον, τα μόνα στοιχεία που αφορούν τις γλώσσες τα οποία διέθετε η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές ήταν οι εκθέσεις βαθμολογίας για κάθε προακτέο υπάλληλο από του διορισμού του στον βαθμό AD 12 μέχρις της εκθέσεως βαθμολογίας για την περίοδο 2006-2007. Συνεπώς, βάσει της αρχής της

ίσης μεταχειρίσεως, ούτε η επιτροπή αυτή ούτε η ΑΔΑ δεν μπορούσαν να παράσχουν στους υπαλλήλους που δεν προήχθησαν τη δυνατότητα να επικαλεστούν στοιχεία τα οποία οι λοιποί προακτέοι υπάλληλοι δεν είχαν τη δυνατότητα να προβάλουν.

75 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι πραγματικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σε σχέση με την ικανότητά του προφορικής χρήσεως της ιταλικής και της πορτογαλικής δεν συμπίπτουν με τα στοιχεία για τις γλωσσικές γνώσεις του οι οποίες παρατίθενται στο επισυναπτόμενο στην έκθεση βαθμολογίας 2006-2007 φύλλο. Πράγματι, κατά το εν λόγω φύλλο, ο προσφεύγων-ενάγων δηλώνει ότι ομιλεί μετρίως την ιταλική, ενώ τα τετράγωνα που αφορούν την ικανότητά του προφορικής χρήσεως της πορτογαλικής δεν έχουν καν συμπληρωθεί.

76 Μολονότι είναι αληθές ότι το φύλλο αυτό συμπληρώθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2007 και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να περιλαμβάνει τις γλωσσικές γνώσεις που είχε ο προσφεύγων-ενάγων στις 31 Δεκεμβρίου 2007, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρατηρεί ότι ο ίδιος ο προσφεύγων-ενάγων εμμένει στο γεγονός ότι οι γνώσεις του στην ιταλική είναι πλέον του αυτού επιπέδου με τις γνώσεις του στη γαλλική και την αγγλική. Συνεπώς, ο προσφεύγων-ενάγων συμφωνεί, εμμέσως πλην σαφώς, ότι στις 31 Δεκεμβρίου 2007 οι γνώσεις του στην ιταλική ήταν λιγότερο καλές από ό,τι επί του παρόντος. Εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων-ενάγων δεν προσκομίζει κάποιο αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι στις 31 Δεκεμβρίου 2007 οι γνώσεις του στην προφορική χρήση της ιταλικής και της πορτογαλικής είχαν βελτιωθεί σε σχέση με τις γνώσεις που είχε τον Ιανουάριο του 2007. Συνεπώς, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί ευλόγως να θεωρήσει ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, οι ικανότητες του προσφεύγοντος-ενάγοντος σε σχέση με την προφορική χρήση της ιταλικής και της πορτογαλικής δεν ήταν αρκούντως υψηλού επιπέδου προκειμένου να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της συγκρίσεως των γλωσσικών προσόντων.

77 Κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί ότι, κατά το πέρας της περιόδου που εξέτασε η συμβουλευτική επιτροπή για τις προαγωγές, ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου 2007, ο προσφεύγων-ενάγων γνώριζε πολύ καλά, πέραν της ισπανικής ως μητρικής γλώσσας του, τη γαλλική και την αγγλική. Γνώριζε επίσης καλά τη γερμανική, μολονότι οι ικανότητές του στον γραπτό λόγο στη γερμανική ήταν περιορισμένες, και κατανοούσε καλά την ιταλική. Ως προς τη χρήση των γλωσσών αυτών, μολονότι είναι αληθές ότι ο προσφεύγων-ενάγων ομιλούσε κατά περίπτωση τη γερμανική, εντούτοις χρησιμοποιούσε κατά κανόνα στην εργασία του μόνο δύο γλώσσες, ήτοι την αγγλική και τη γαλλική.

78 Συναφώς, από τα έγγραφα της δικογραφίας συνάγεται ότι, μεταξύ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, άπαντες χρησιμοποιούσαν την αγγλική και τη γαλλική στην άσκηση των καθηκόντων τους. Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, το σύνολο των υπαλλήλων αυτών δεν είχε άριστη γνώση αυτών των δύο γλωσσών και μεταξύ αυτών που είχαν ως μητρική γλώσσα την αγγλική ή τη γαλλική δεν είχαν άπαντες πολύ καλή γνώση τουλάχιστον μιας τρίτης γλώσσας. Εντούτοις, από τη δικογραφία συνάγεται ότι όλοι αυτοί που δεν είχαν πολύ καλή ή τέλεια γνώση των εν λόγω γλωσσών είχαν τουλάχιστον καλή γνώση τους.

79 Κατά συνέπεια, οι γλωσσικές ικανότητες του προσφεύγοντος-ενάγοντος είναι, κατά τα ουσιώδη, ισοδύναμες προς αυτές των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

– Το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκήθηκαν

80 Όσον αφορά το επίπεδο των αρμοδιοτήτων που ασκήθηκαν, από τη δικογραφία συνάγεται ότι το σύνολο των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, πλην του υπαλλήλου Β, ασκούσε καθήκοντα πλαισιώσεως κατά την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2006 έως 31 Δεκεμβρίου 2007. Αυτοί οι εννέα υπάλληλοι ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένου μονάδας ή συντόνιζαν στην πράξη τις εργασίες μιας ομάδας σε ευαίσθητους τομείς. Ο δε προσφεύγων-ενάγων και ο υπάλληλος Β εργάζονταν κατά την περίοδο αυτή ως νομικοί στη νομική υπηρεσία του Συμβουλίου.

81 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εννέα εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων ασκούσαν καθήκοντα που συνεπάγονταν, με όρους διαχειρίσεως, επίπεδο αρμοδιοτήτων ανώτερο από αυτό του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ενώ τα καθήκοντα του δέκατου υπαλλήλου, ήτοι του υπαλλήλου Β, ήταν του αυτού επιπέδου.

82 Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων-ενάγων φρονεί ότι τα επιπλέον καθήκοντα που ενδεχομένως ανατέθηκαν στους προακτέους υπαλλήλους πρέπει να εξεταστούν με γνώμονα τις αρμοδιότητες που είχαν αναλάβει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Συγκεκριμένα, εμμένει στο γεγονός ότι, κατά την περίοδο μεταξύ Ιουνίου 2006 και Δεκεμβρίου 2007, ήτοι κατά τη διάρκεια του μεγαλύτερου μέρους της περιόδου που εξετάζεται στην έκθεση βαθμολογίας για την περίοδο 2006-2007, προήδρευσε της επιτροπής για τους διαγωνισμούς EPSO/AD/46/06 και EPSO/AD/47/06, γεγονός το οποίο είχε ως συνέπεια την αύξηση του φόρτου εργασίας που ήρθε να προστεθεί στα καθήκοντα που ασκούσε στο πλαίσιο της νομικής υπηρεσίας. Πάντως, στην πράξη ουδείς εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων δεν είχε αναλάβει ισοδύναμες επιπλέον εργασίες. Συνεπώς, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στον βαθμό που δεν έλαβε επαρκώς υπόψη, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των προσόντων του, το γεγονός ότι, πέραν των συνήθων καθηκόντων του, προήδρευσε της επιτροπής για τους εν λόγω διαγωνισμούς.

83 Συνεπώς, εναπόκειται στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης να εξετάσει εάν, ενόψει των καθηκόντων πλαισιώσεως και των υψηλών αρμοδιοτήτων που ασκούσαν οι εννέα εκ των δέκα εμπλεκόμενων υπαλλήλων, τα προσόντα αυτών των τελευταίων ήταν ανώτερα αυτών του προσφεύγοντος-ενάγοντος, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι αυτός ανέλαβε την προαναφερθείσα επιπλέον εργασία.

84 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι η άσκηση της προεδρίας της επιτροπής των διαγωνισμών EPSO/AD/46/06 και EPSO/AD/47/06 συνιστά όχι μόνον πρόσθετο φόρτο εργασίας που προστέθηκε στα καθήκοντα που ασκούσε ο προσφεύγων-ενάγων στο πλαίσιο της νομικής υπηρεσίας, αλλά και υψηλό επίπεδο αρμοδιοτήτων, όπως εξάλλου δέχεται το Συμβούλιο. Εντούτοις, όπως υποστηρίζει το τελευταίο, η άσκηση της προεδρίας μιας επιτροπής διαγωνισμών έχει προσωρινό χαρακτήρα. Μολονότι είναι αληθές ότι η εργασία αυτή παρατάθηκε χρονικά, εν προκειμένω ενάμιση έτος, εντούτοις, βάσει των εγγράφων της δικογραφίας, οι εννέα προαχθέντες υπάλληλοι ασκούσαν καθήκοντα πλαισιώσεως σε μόνιμη βάση και επί μακρότερον. Έτσι, έξι εξ αυτών ασκούσαν καθήκοντα πλαισιώσεως τουλάχιστον από 1ης Ιουλίου 2003, ενώ δύο εξ αυτών ασκούσαν τα καθήκοντα αυτά τουλάχιστον από 1ης Ιανουαρίου 2005. Τέλος, ένας υπάλληλος αποσπάστηκε στον Ειδικό Εντεταλμένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Περιοχή των Μεγάλων Λιμνών. Από 1ης Φεβρουαρίου 2004 και, στο πλαίσιο των καθηκόντων του, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι ασκούσε αρμοδιότητες πολύ υψηλού επιπέδου.

85 Βάσει των ανωτέρω, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης φρονεί ότι η επιπλέον εργασία που ανέλαβε ο προσφεύγων-ενάγων, αν και πράγμα βεβαίως αξιέπαινο, δεν υπερέχει, στο πλαίσιο της συνολικής συγκρίσεως των προσόντων, των καθηκόντων πλαισιώσεως που ασκήθηκαν σε μόνιμη βάση και επί μακρότερον.

86 Εναπόκειται επίσης στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης να εξετάσει αν το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τη συνολική σύγκριση των προσόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος, και ιδίως του επιπέδου των αρμοδιοτήτων που άσκησε, με τα προσόντα του υπαλλήλου Β.

87 Από τη δικογραφία συνάγεται ότι ο υπάλληλος Β κατέλαβε τη θέση AD 12 από 1ης Ιανουαρίου 2004 και ότι, κατά την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας αυτής και της 31ης Δεκεμβρίου 2007, ήταν μέλος της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου. Εντεύθεν προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου από 1ης Οκτωβρίου 2003, ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων-ενάγων επανήλθε στην εν λόγω νομική υπηρεσία μετά το πέρας της αποσπάσεώς του, έως 31 Δεκεμβρίου 2007, ο προσφεύγων-ενάγων και ο υπάλληλος Β υπηρετούσαν στην ίδια υπηρεσία και ασκούσαν καθήκοντα παρεμφερούς επιπέδου αρμοδιοτήτων.

88 Από τη δικογραφία συνάγεται, και τούτο τονίστηκε από το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, κατά την ανωτέρω περίοδο, τόσο ο υπάλληλος Β όσο και ο προσφεύγων-ενάγων είχαν αναλάβει πρόσθετες εργασίες. Πράγματι, κατά την περίοδο της αξιολογήσεως από 1ης Ιουλίου 2003 έως 31 Δεκεμβρίου 2004, ο υπάλληλος Β ήταν διορθωτής ορισμένων γραπτών εξετάσεων ενός διαγωνισμού EPSO και ότι μετέσχε στη γραμματεία της διακυβερνητικής συνδιασκέψεως, ιδίως στην προσαρμογή του σχεδίου της Συνθήκης για τη Θέσπιση Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά το Συμβούλιο, η εργασία αυτή είναι παρεμφερής, ως προς την κλίμακα και τον όγκο της, προς την άσκηση των καθηκόντων του προέδρου μιας επιτροπής διαγωνισμών EPSO. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο τόνισε επίσης ότι ο υπάλληλος Β είναι ένας εξαίρετος νομικός, ιδιαίτερα αξιόπιστος και με μια αξιοσημείωτη ικανότητα να προβαίνει σε εμβριθείς αναλύσεις.

89 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στο εάν η ΑΔΑ κινήθηκε εντός μη επιλήψιμων ορίων και δεν χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο.

90 Πάντως, ενόψει όλων των εκτιμήσεων που προηγήθηκαν, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν συνάγεται κατά τρόπο ευχερώς αντιληπτό ότι, επί τη βάσει της συνολικής εκτιμήσεως των κριτηρίων που προβλέπει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, τα προσόντα του υπάλληλου Β δεν ήταν ανώτερα των προσόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να θεωρηθεί ότι η πλάστιγγα έπρεπε να γείρει, αναμφίλεκτα, υπέρ του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

91 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση της διαδικασίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

92 Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι είναι σε θέση να παράσχει επαρκώς ακριβείς, αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις από τις οποίες να προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη προκειμένου αυτός να τιμωρηθεί κατά τρόπο συγκεκαλυμμένο, κατά παράβαση των άρθρων 37 και 38 του ΚΥΚ, για το γεγονός ότι από 1ης Ιουνίου 2008 έχει αποσπαστεί στην Επιτροπή προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Ο προσφεύγων-ενάγων εμμένει στο γεγονός ότι η άσκηση των ικανοτήτων του στην υπηρεσία του γραφείου ενός μέλους της Επιτροπής αποτελεί προσόν και πλεονέκτημα το οποίο θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τον χρόνο της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των προακτέων υπαλλήλων. Αρνούμενο να λάβει υπόψη του το προσόν αυτό καθώς και τον προσωρινό χαρακτήρα της αποσπάσεώς του, το Συμβούλιο τον τιμώρησε διττώς, ενεργώντας κατά κατάχρηση εξουσίας, η δε καταστρατήγηση της διαδικασίας δεν αποτελεί παρά μία μόνο μορφή της εν λόγω καταχρήσεως.

93 Το Συμβούλιο ανταπαντά ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο προς στήριξη της επιχειρηματολογίας του και ότι, ως εκ τούτου, δεν είναι σε θέση να απαντήσει σε αυτόν τον λόγο ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

94 Καταρχάς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η απόσπαση του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην Επιτροπή έγινε τον Ιούνιο του 2008, ήτοι σε ημερομηνία μεταγενέστερη της περιόδου που καλύπτει η τελευταία έκθεση βαθμολογίας που ελήφθη υπόψη για την περίοδο προαγωγών 2009, ήτοι η έκθεση βαθμολογίας για την περίοδο 2006-2007. Στον βαθμό που οι συμβουλευτικές επιτροπές για τις προαγωγές

μπορούσαν να εξετάσουν μόνον τα προσόντα για τα οποία οι προακτέοι υπάλληλοι είχαν προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007, η απόσπαση αυτή δεν μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο εκτιμήσεως στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2009.

95 Επιπλέον, έχει επανειλημμένως κριθεί ότι μια πράξη έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό διαφορετικό από τους προβαλλόμενους ή με σκοπό την καταστρατήγηση διαδικασίας ειδικώς προβλεπόμενης από τη Συνθήκη (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 11ης Ιουλίου 2007, F-105/05, Wils κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 119 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

96 Εν προκειμένω, όπως ορθώς παρατηρεί το Συμβούλιο, ο προσφεύγων-ενάγων δεν απέδειξε ούτε καν ισχυρίστηκε την ύπαρξη τέτοιων ενδείξεων. Πράγματι, περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι έχει περισσότερα προσόντα από τους εμπλεκόμενους δέκα υπαλλήλους. Ωστόσο, με το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση καταρτίστηκε με μόνο σκοπό να του προξενήσει βλάβη.

97 Ως εκ περισσού, από τη δικογραφία συνάγεται ότι ο προσφεύγων-ενάγων προήχθη στον βαθμό Α 4 (νυν AD 12) το 2001, όταν είχε αποσπαστεί προς το συμφέρον της υπηρεσίας στην Επιτροπή, και στον βαθμό AD 13 το 2010, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς του προς το συμφέρον της υπηρεσίας στο γραφείο του A. Tajani. Το τελευταίο αυτό γεγονός μπορεί να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω, έστω και αν έπεται της ημερομηνίας εκδόσεως της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, διότι είναι ενδεικτικό των περιστάσεων υπό τις οποίες ελήφθη η απόφαση αυτή. Ενόψει του γεγονότος αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν μπορεί λυσιτελώς να υποστηρίξει ότι οι αποσπάσεις του προς το συμφέρον της υπηρεσίας είχαν ως συνέπεια να υποστεί συγκεκαλυμμένες κυρώσεις και δη ότι τον εμπόδισαν να προαχθεί.

98 Κατά συνέπεια, δεν αποδεικνύεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε για σκοπούς αλλότριους του σκοπού της διαδικασίας προαγωγής και ότι έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας.

99 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμος.

100 Ως εκ τούτου, τα ακυρωτικά αιτήματα πρέπει να απορριφθούν.

Επί των αιτημάτων για την καταβολή αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

101 Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι δεν προήχθη κατά την περίοδο προαγωγών 2009 του προκάλεσε σοβαρή βλάβη τόσο επαγγελματική όσο και ηθική. Συγκεκριμένα, όχι μόνο απώλεσε ένα έτος (που πρέπει να συνυπολογιστεί για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του και των μελλοντικών προαγωγών του), αλλά περιορίστηκαν επίσης οι δυνατότητές του να έχει πρόσβαση σε θέσεις που απαιτούν τον βαθμό AD 13. Ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά αυτή την επαγγελματική βλάβη σε 50 000 ευρώ. Επιπλέον, το γεγονός ότι δεν προήχθη του προκάλεσε σημαντική ψυχολογική πίεση που συνέβαλε στην επιδείνωση της ήδη βεβαρημένης υγείας του λόγω σοβαρής ασθενείας. Αυτή η ηθική βλάβη ανέρχεται κατά την άποψή του σε 150 000 ευρώ.

102 Το Συμβούλιο ζητεί να απορριφθεί το αίτημα της επαγγελματικής και της ηθικής βλάβης.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

103 Κατά πάγια νομολογία σε υποθέσεις που αφορούν τη δημόσια διοίκηση, τα αιτήματα περί αποκαταστάσεως ζημίας πρέπει να απορρίπτονται στον βαθμό που σχετίζονται στενά με αιτήματα περί ακυρώσεως, τα οποία έχουν επίσης απορριφθεί (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Μαρτίου 2009, F-104/06, Arpaillange κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 137 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

104 Εν προκειμένω, τα ακυρωτικά αιτήματα απερρίφθησαν ως αβάσιμα. Ως εκ τούτου, τα αιτήματα περί επιδικάσεως αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθούν.

105 Κατ' ακολουθία, η προσφυγή-αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

106 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, με την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδόου κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όταν απαιτείται από λόγους επιείκειας, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνο στα έξοδα ή ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί για τους ως άνω λόγους.

107 Από το προπαρατεθέν σκεπτικό προκύπτει ότι ο προσφεύγων-ενάγων ηττήθηκε. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο ζήτησε ρητώς με τα αιτήματά του να καταδικαστεί ο προσφεύγων-ενάγων στα δικαστικά έξοδα. Καθόσον οι περιστάσεις της υπό κρίση διαφοράς δεν δικαιολογούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο προσφεύγων-ενάγων πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.

2) Ο D. Canga Fano φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Gervasoni Kreppel Rofes i Pujol

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Μαρτίου 2011.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
S. Gervasoni